

Resolució 395/2021, de 29 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 346/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Lleida

Informació reclamada: Preguntes en relació amb el centre d'acollida d'animals de companyia.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: És molt qüestionable que es puguin servir d'un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la Reclamació davant la GAIP, iniciatives que s'anomenen a si mateixes com a preguntes (defugint voluntàriament la de sol·licituds d'informació), que s'emparen explícitament en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i que en molts casos materialment no demanen informació pública. Tot i que la iniciativa que dona lloc a aquesta Reclamació té materialment per objecte l'obtenció d'informació pública, qui la formula la presenta explícitament no com a sol·licitud d'informació pública, sinó com a pregunta, i l'empara invocant els preceptes normatius relatius a les preguntes, sense fer esment als que regulen les sol·licituds d'informació pública. Amb aquests antecedents està clar que hi ha una voluntat deliberada del Grup reclamant de fonamentar aquesta iniciativa en l'apartat 5.2.7.2 del Cartipàs municipal, i no en el 164 TRLMRLC, que és precisament el que regula el dret d'accés a la informació municipal; en aquestes circumstàncies, el règim aplicable a aquesta iniciativa és el que correspon formalment a la seva denominació i a les disposicions invocades, no el propi del dret d'accés a la informació pública, amb independència que el seu contingut consisteixi a demanar informació pública.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Preguntes. Dret d'accés a la informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 20 d'abril de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 346/2021, presentada per electes municipals contra l'Ajuntament de Lleida, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de març de 2021 el regidor reclamant formula al President de la Comissió informativa de polítiques de la gestió i promoció de l'habitatge i transició energètica les preguntes següents: "Respecte el Centre d'Acollida d'Animals de Companyia (CAAC) de Lleida: 1) Des del dia 1 de setembre de 2019 fins al 31 de desembre de 2020 quants animals han entrat al CAAC, quants animals s'han donat en adopció i quants animals han mort en

aquest parèntesi de temps? 2) Quin és el procediment que es va seguir per la contractació de la veterinària del CAAC? Quants candidats o candidates es van presentar? Quins requeriments es demanaven per ocupar aquesta plaça? És una plaça de catàleg de la plantilla municipal o quina consideració té aquesta plaça? 3) Quin és el protocol o règim de funcionament que es segueix al CAAC? 4) Quines son les campanyes de sensibilització que porta a terme l'Ajuntament de Lleida davant de la ciutadania en relació als animals? 5) En quin punt es troba el projecte Captura, Esterilització i Solta (CES)?”.

3. El 19 d'abril de 2021 l'Ajuntament de Lleida contesta part de les preguntes anteriors, concretament les relacionades amb la contractació d'una veterinària.
4. La Reclamació presentada el 20 d'abril de 2021 exposa que el regidor reclamant només ha obtingut resposta a una de les preguntes formulades i fa les consideracions següents: “De les 5 preguntes formulades en temps i forma a la Comissió Informativa de Transició Ecològica i Habitatge només hem rebut resposta a una sola pregunta saltant-se així allò que especifica el Cartipàs Municipal de l'Ajuntament de Lleida. Per tant, donat que és un tipus d'informació que hauria de ser accessible a la ciutadania, demanem empara a la GAIP per tal d'obtenir la informació que hem sol·licitat”. La Reclamació adjunta l'apartat 5.2.7.2 del Cartipàs municipal, que regula les preguntes.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

Cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet

directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Es pot concloure, per tant, que les sol·licituds d'informació pública formulades pels i per les electes locals, d'acord amb allò previst per l'article 164 TRLMRLC, poden obtenir l'empara de la via de reclamació davant la GAIP.

Nogensmenys, aquesta Reclamació no deriva d'una sol·licitud d'informació pública, sinó d'un instrument diferent de control del govern municipal, com són les preguntes. Així ho indica literalment al formular-les i invoca l'apartat 5.2.7.2 del Cartipàs municipal, relatiu precisament a les preguntes, l'epígraf 4 del qual estableix que es poden formular preguntes amb resposta escrita, que han de ser contestades en el termini d'un mes.

Com ja han posat de relleu la Resolució de la GAIP 66/2017 i altres de posteriors, la normativa de règim local fa una regulació diferent per a la figura de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La LRBRL es refereix al dret dels electes a formular precís, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies naturals. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es manifesta també al TRLMRLC, que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precís i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165).

Tot i que sovint poden tenir trets comuns (per exemple, moltes vegades l'objecte de determinades preguntes és obtenir informació i unes i altres iniciatives poden servir per exercir funcions de control del govern municipal), preguntes, per una banda, i sol·licituds d'informació, per l'altra, tenen significació i dinàmiques diferents. Mentre que les sol·licituds d'informació són manifestació del dret a la informació, que és objecte d'una regulació precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu) i es pot exercir de forma autònoma, amb diversitat de contextos i finalitats, les preguntes són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica (no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa en termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació), sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb el capteniment, que amb la sol·licitud d'informació en sentit estricte, i si el seu objecte és aquest darrer, poden abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat i no limitar-se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estricte, a accedir a la informació existent; probablement per això, el termini donat per resoldre les preguntes (un mes, segons l'epígraf 4 de l'apartat 5.2.7.2 del Cartipàs municipal de Lleida) és substancialment més llarg que el previst per a les sol·licituds d'informació (4 dies segons l'article 164 TRLMRLC).

És molt qüestionable que es puguin servir d'un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la Reclamació davant la GAIP, iniciatives que s'anomenen a si mateixes com a preguntes (defugint voluntàriament la de sol·licituds d'informació), que s'emparen explícitament en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i que en molts casos materialment no demanen informació pública.

Tot i que la iniciativa que dóna lloc a aquesta Reclamació té materialment per objecte l'obtenció d'informació pública, qui la formula la presenta explícitament no com a sol·licitud d'informació pública, sinó com a pregunta, i l'empara invocant els preceptes normatius relatius a les preguntes, sense fer esment als que regulen les sol·licituds d'informació pública. Amb aquests antecedents està clar que hi ha una voluntat deliberada del Grup reclamant de fonamentar aquesta iniciativa en l'apartat 5.2.7.2 del Cartipàs municipal, i no en el 164 TRLMRLC, que és precisament el que regula el dret d'accés a la informació municipal; en aquestes circumstàncies, el règim aplicable a aquesta iniciativa és el que correspon formalment a la seva denominació i a les disposicions invocades, no el propi del dret d'accés a la informació pública, amb independència que el seu contingut consisteixi a demanar informació pública.

Atès que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, és procedent inadmetre aquesta Reclamació.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 d'abril de 2021, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 346/2021 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.